

ריקה זראי בשער עתון הרדיו השווייצרי
שירה עברית לשר חידון

זום יהיו נוכחים במקום. אולם הנוכחים התאכזבו מעט, כשפגשו רק את סול מיניני ואו ואת אווה מרי סינט ועוד כמה שחקני-משנה, שגם הם נאלצו להמתין ארוכות במסדרון, עד שתודרו עבורם מקומות. ואילו פול ג'וזף ואשתו ג'וזף זורדורף נשארו במלונם, סירבו להענות להזמנת מל-חיהם הישראלים, בטענה שלא קיבלו כל הזמנה רשמית. אחת מרי סינט לעומת זאת, נעלה מאוד מכך שלא טרחו לברכה. טענה השחקנית: "לכל מקום בעולם שאני באה מברכים אותי באופן אישי, וכאן אפילו לא מצאו לנכון להזכיר את קיומי". כאשר הזמר-שחקן, שמעון ישראלי, הופיע ב-קטע על דהר המטפס כל חייו בטלגרמות וחולם לקבל מברק לעצמו, לא הבינה השחקנית מלה. לבסוף פלטה באנגלית: "תשל-חו לו כבר מברק, שיפסיק!" אגב, הגברת סינט סבורה, שתכנית מועדון התיאטרון התלאביבי היא, "התכנית היפה ביותר ב-עולם". ברנרד רינר, שהחל השבוע בהסרת הסרט הם היו עשרה בגליל ה- מערבי, רצה לברר כיצד קורבים מת לפי המסורת. הוא צלצל לחברה קדישא בהרריה. "איפה נערכת הקבורה?" שאלהו ממשד החברא קדישא. "בסרט", השיב דינר. אנשי החברא קדישא היו סבורים ודאי שסרט הוא שמו של מושב חדש, על כן השיבו: "תחכו, אנחנו תיכף באים!". שחקני סרט זה חיים בתנאים חלוציים ממש, כמאות לשחקני סרט חלוצי. הם מתגוררים במושב שב-בגליל המערבי, שאין בו אפילו חשמל. לצל-מים הבריטיים, הנוהגים להתגלח במכונות גילוח חשמליות, זאת סיבה טובה להתרגנות. בהופיעם מדי בוקר בלתי-מגולחים לארוחת הבוקר, אין הם שוכחים לבקש סליחה על כך בפניה של נערת-החטריט מינה כרוכרי צור.

חניכה קיבוץ משמר-העמק. ביקל התרגש מהפגישה עד כדי כך, שביקש רשות לגשת למיקרופון והשמיע במיוחד עבור שולמית את שיר הושר-הצעיר שומריה... השח-קנית יונה עמרי, הומונה לחתום על חוזה הבטיחה, לקראת הופעתה במחזה אופרה בגרוש. אך בעלה, טייס אלעזר אורי יפה, התעקש להכניס בחוזה בסוגי ריים, אחרי השם אופרה בגרוש, את המלה "אגורה". טען אורי: "עוד יחליפו את שם ההצגה, ויונה לא תקבל את הגרוש". במסיבה שנערכה השבוע, היה המשורר נתן זך, עליו וצותה. כסוב לבו בין השמיע ללא הרף אמרות, חלקן חסרות משמעות וחלקן שצלצלו כבעלות תוכן. אחת הנוכח-חות במקום, שסבלה מטרגנותו, שאלה: "מי זה האיש הזה שמדבר כל הזמן שטויות?" גילה את אונה שאול ביבר: "זה ד"ר נתן זך, מנהל משרד החוץ. תראי כמה שהוא עממי, אפילו הסיר את מעילו כדי להיות כמו כולם". הערכתה של הצעירה השתנתה מיד: "בחי, הוא מוכר דברי חכ-מה. כל משפט - פנינה."

★ ★ ★

עצה מחברא-קדישא

בתכנית הפתיחה של מועדון התיאטרון החיפאי נערכה גם הופעה אקסקלוסיבית, ש-לחוצה בהמשך התכנית: הופעת-יחיד של ראש העיר חיפה, אבא חושי. פנינה עולה: לפי מה נמדת תרבותו של עם? - אומרים לפי צריכת הסבון. אני גורט - לפי כמות האנשים הרואה את זריחת השמש בבוקר. היה זה רמו דק לתושבי חיפה, יהודים כי אבא חושי משכים קום, כיצד יש להעריך תופעה זו... אגב, לקראת ערב הפתיחה פורסם כי שחקני הסרט אכסו-

זכרונות מידיד

כמה מאנשי-הרוח של ההסתדרות נסעו השבוע באוטובוס על משרד הבטחון לעין יהב שבנגב, כדי להחליף דעות על משבר האמונה. בדרך נעצרו בכמה תחנות, לתדלק את עצמם בבקבוקי קוניאק. תוך כדי כך המציא נתן אלתרמן תואר חדש לזאב וויספון: "שמרבוך" על משקל "שמרטה". מעריב ידע השבוע לספר לקוראיו כי המחזה שנת בגרות, שיועלה בקרוב על במת האהל, הוא מפרי עטו של ג'וזף אוס-ברן, שהוא מחזאי זועם ונציגם של המח-זאים הוועמים. מעריב גם המשיך לספר ש-מחזהו זה שונה מכל המחזות הוועמים של אוסברן. מעריב לא הסביר מדוע המחזה שונה - מפני שכתב אותו אוסברן אחר, פול אוסברן, מחזאי אמריקאי שמת זה מכבר. כשנשאל הכתב שפירסם את הידיעה, יוסף לפיד, כיצד נפל בפח, השיב: "מה אני יכול לעשות, באהל אמרו לי שזה גיון". שעה שקרא השבוע ספר חדש על חייו של "היודי" אורף וינגייט, נזכר מפקד חיל-האוויר אלוף עוזר וייצמן, בפגישותיו עם הקצין ה-בריטי שהקים בארץ-ישראל את פלוגות הלי-לה המפורסמות. היה זה כאשר וינגייט נהג לבקר בבית אביו של וייצמן בחיפה, שם בילו האורח ומארחו שעות ארוכות בויכח-חיים על התנ"ך. אחד מביקורים אלה ניתנה לראשונה לעזר בן ה-2 הודמנות לפרק ולהרכיב באופן חוקי ובגלוי רובה אנגלי, אותו הביא וינגייט לבית... אגב, בספר החדש, המתאר את וינגייט כאיש בעל אופי מיוחד ומשונה, מובא בין השאר סיפור מתקופת צעירותו, כאשר היה חניך האק-דמיה הצבאית המלכותית באנגליה. בשל רכיבה מופרות על סוס, על חשבון זמן רכיבה של חבריו, הוטל על וינגייט הצעיר עונש מסורתי: לעבור עירום כביום היחלוד בין שתי שורות חניכים, המצליפים בו ב-מבבות רטובות, ולקפוץ לבסוף לבריכה. הנעשים היו תמיד עורבים בריצה, אך וינ-גייט צעד באיטיות גאה. רק שתי המגבות הראשונות צלפו בו, והוא צעד לאיטו עד הבריכה... השחקן זיגמונד טורקוב קיבל ביום ששי האחרון מכתב משרה-החינוך הברזילאי, בו מודה לו השר על הצגת המחזה השועל והענבים, פרי עטו של הסו-פר הברזילאי, גילרמה פיגוראדו.

★ ★ ★

העבר מדבר

"החיים אמנם זוללים את עצמם, אולם לעזאזל, את התודה על היכולת לחשב את הנוסחאות המתימטיות שלפיהן אנו מוצאים את פצוצות הקולטל, אנו חייבים לפיו של העולם אותו אנו מפוצצים." מי חיבר מש-פט פילוסופי זה? אחת, שתיים, שלוש, לא נכון. מסקנה זו היא קטע הסיום של חיבור פילוסופי, שיצא מתחת ידיו של השחקן והבמאי אורי זוהר. זוהר, הידוע בתור לך, הוא גם תלמידי השנה השניה בפילד-סופיה באוניברסיטה העברית. חיבור הכתור לין שלו בשטח זה, בעקבות הסרט הירוד שימה אהובתי, התפרסם בחוברת האחרונה של כתביהעת קשת... שחקן הבימה שמוליק סגל, זכה סוף-סוף לריהוליה ציה מהרורי. שמוליק, שבא ממשפחה חיפ-אית דתית, נחשב בעיני-עמיתיו משפחתו כאלו למשומד מאז בחר לפני 15 שנה בקריירה תיאטרלית. הוריו לא יכלו לסלוח לו על כך וכמעט נידוהו. אולם בשבוע החולף, כשהוסרטה סצירה של אקסודוס, בה ממלא סגל תפקיד של חנוני קטן, התרשמו הרוב מהמעמד החדש שקנה לו ככוכב קולנוע ובאו לראותו בשעת הסרטה... ריקה וירחנן זראי עומדים לחזור ארצה בעוד כחודשיים, אחרי שהייה של למעלה משנה בפאריס. לאחרונה הופיעה ריקה פעמיים ב-טלביזיה השווייצית, ותמונתה פיארם את עשרו של נתן הרדיו והטלביזיה שם. אחת מהופעותיה נערכה במסגרת חידון טלביזיה, בה שרה שיר עברי ועל הצגת היה לנחש באיזו שפה היא שרה. תשובות הצגת: פורטוגזית, יחנית. השבוע החלה ריקה להר-פיע גם בתכניות רדיו צרפתיות נוספות. אחת מן היא תכנית מרטיני קרוב. הנערכת על-ידי סרג' ויטל, והשניה היא תכנית בשם תיבת נח, של הזמרת המפורסמת מיק מישל. לאחרונה הופיעה ריקה גם בסרט קצר באורך של 12 דקות, לפי סיפור של יעל ריין, בשם הנבר במדבר... ישראליה אחת בחו"ל, היא הבמאית שולמית בת-דורון, המסיירת בארצות-הברית. שולמית ביקרה לאחרונה במועדון צברה של ליאן פולר, שם פגשה את השחקן תיאודור ביקל, שהיה

דרכי אדם

נהג עצור!

תעשיין הטכסטיל אליהו שיינברג, נהג את מכוניתו ברחוב אהרנהיים, תלאביב, ש-היה מלא אותה שעה מכוניות שחנו לאורך כל צידו הימני. לפתע שמע צפירה חדה מאחור. בראי שלפניו הבחין במונית גדולה שניסתה לעקוף את הקטר-שבו הקטן שלו. שיינברג המשיך לנסוע במהירות הרגילה. בסיבוב אל ככר הבימה, נדהם שיינברג לראות את המונית הגדולה עוקפת אותו בסיבוב עצמו. הוא האיש, המונית נעמדה לרוחב הכביש, עצרה את כל התנועה. מהמונית ירד גבר: "הראה לי את הניירות שלך!". פקד.

השופט צלטנר
שירה ארוכה בשר החיים

אראה לך את נירותי. השופט שתחילה היה נרגש ביותר, נרגע, חזר למונית. כעבור שבועות אחדים קיבל שיינברג הוד-מנה למשרת התנועה. "הוגשה נגדך קוב-לנה על-כך שעייכת את התנועה", הודיע לו שם. "אם כך", הודיע לשופט שחקר אותו, "שום בקשה את תלונתי נגד נהג המונית על שלוש עבירות על החוק: צפירה, עקיפה בסיבוב ועצירת התנועה". בסוף השבוע בא ידעה המשטרה לענות, את מי משני הנהגים תתבע למשפט.

תזכיר

למחרת יום השחור

הזרדה מאיר ניסתה השבוע להרגיע את הציבור הנדהם מעמדת המשלחת הישראלית באו"ם, שנקטה את מאשקל דרום-אפריקה. למחרת הופעת מאמרו של עורך העולם הזה, "היום השחור" (העולם הזה 1176), אשר פתח את המערכה שהת-פשטה גם לתנועים אחרים, צנתה גולדה לשאלתא מוזמנת של ח"כ מפא"י, הרצל ברגו כי ישראל רוצה בפתרון צודק בדרום-אפריקה. גולדה תרצה את עמדת המשלחת באו"ם בעובדה כי "לא הוזמנה לקחת חלק בפניה למועצת הבטחון". גולדה לא הזכירה כי ניצגי ישראל באו"ם הודיעו במפורש ש-גם אילו הוזמנו לקחת חלק ביוזמה זו, לא היו נענים להזמנה... שריהמשפ"ים נטל השבוע לדיון רשמית את סמכויות היועץ-המשפטי, באורח זמני. היה זה נצחון ביניים במאבקו הממושך של העולם הזה לבטל את משרתו הבלתי-חלויה של היועץ המשפטי, שאינו כפוף לשום ביקורת, בגלל מצב חוקי אבסורדי ששרד מימי המנדט.

פסוקי השבוע

- אבא חושי, ראש עיריית חיפה: "אני דחקא אוהב עתונות, אבל רק עתונות טובה."
- משה דיין, שר החקלאות: "במדינת ישראל לא תהיה התחרות חפשית, כל עוד אנו נרתמים בעול עליה ובנינו!"
- מרדכי נמיר, ראש עיריית תל-אביב, בעת נאום בכנסת: "ח"כ מפ"ם חנן רובין חי חיים כפולים: יונק מחלב הקואליציה ובאותו זמן רוכב על סוס האופוזיציה."
- יצחק רמבה, עורך "חרות", על עמדת ישראל בקשר לנעשה בדרום-אפריקה: "האם זה מוסרי כל-כך לסייע לאחרים ועלידי כך לגרום נזק לעצמנו? מה עדיף? המוסר המופשט, או זכות הקיום של האומה!?"
- אירוב הכהן, ח"כ המפלגה הפרוגרסיבית: "תקציב המדינה דומה לגבינה שויצרית - יש בו חורים רבים, והריח שלו אינו מן הנעימים."
- הבמאי יוסף שאן: "לביקורת בארץ יש גישה קטלנית מדי לתיאטרון. היא גורמת נזקים לא ישוערו הן לתיאטרון והן לצופה. זוהי ביקורת בלתי מקצועית, בעלת רמה נמוכה, וכל דבר הטוב בעיני התיאטרון הוא רע בעיני המבקרים."